

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. v právní věci žalobce: **P. V.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Žižkova 7, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2014, č.j. KUJI 39425/2014, sp.zn. ODSH 476/2014 Pe,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 11. 6. 2014, č.j. KUJI 39425/2014, sp.zn. ODSH 476/2014 Pe, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 27. 3. 2014, č.j. MMJ/OD/19402/2013-12, **se zrušuje**.
- III. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 11. 8. 2014 napadl žalobce rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu kraje Vysočina, č. j. KUJI 39425/2014, sp. zn. ODSH 476/2014 Pe, ze dne 11. 6. 2014, včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve všech výrocích, Magistrátu města Jihlavy, č. j. MMJ/OD/19402/2013-12 JID:54991/2014/MMJ, ze dne 27. 3. 2014.

Žalovaný Krajský úřad kraje Vysočina, rozhodnutím č. j. KUJI 39425/2014, sp. zn. ODSH 476/2014 Pe, ze dne 11. 6. 2014, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Jihlavy, č. j. MMJ/OD/19402/2013-12 JID:54991/2014/MMJ, ze dne 27. 3. 2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 13. 8. 2013 v době v 11:25 hodin nezajistil, aby při užití vozidla registrační značky X. na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem.

Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 15. 7. 2014 při osobním nahlédnutí zmocněnce žalobce do spisu.

II. Obsah žaloby

Žalovaný, stejně jako správní orgán prvního stupně, zcela popřel právo na spravedlivý proces, když po celou dobu řízení jednal s neoprávněnou osobou. Žalobce zmocnil společnost FLEET Control, s. r. o., když obdržel výzvu k úhradě určené částky, případně ke sdělení identity řidiče vozidla v době spáchání přestupku, ale v žádném případě nesvěřil zastupování v řízení o správním deliktu.

Žalobce se ani nedozvěděl, že je proti němu vedeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť jej o zahájení takového řízení správní orgán neinformoval. Jedinou písemnost od správních orgánů, kterou žalobce v souvislosti s řízením o správním deliktu provozovatele vozidla obdržel, bylo upozornění na nedoplatek ze dne 9. 5. 2014, kterým byl informován, že má „registrovaný přestupek“. Následně žalobce zjistil, že veškeré písemnosti byly doručovány společnosti FLEET Control, s. r. o. Za den doručení rozhodnutí žalovaného je tak nutné považovat den 15. 7. 2014, kdy zástupce žalobce nahlédl do spisu a fakticky se tak seznámil s vydaným rozhodnutím. Žalobce následně zjistil, že veškeré písemnosti byly doručovány společnosti FLEET Control, s. r. o. Dle názoru žalobce správní orgán chybně vyhodnotil plnou moc udělenou společnosti FLEET Control, s.r.o., IČ: 24149322, ze dne 17. 9. 2013, kterou neoprávněně považoval za plnou moc udělenou též pro řízení o správním deliktu, sp. zn. MMJ/OD/15238/2013 a namítl s odkazem na § 33 odst. 2 správního řádu, že správní orgán prvního stupně neměl akceptovat zplnomocnění účastníka před zahájením řízení, taktéž se dopustil pochybení, když nedoručil žalobci sdělení obvinění ze správního deliktu. Plná moc pro společnost FLEET Control, s.r.o. nebyla relevantní k řízení o správním deliktu provozovatele vozidla.

Pro případ, že by se soud neztotožnil s názorem žalobce, že plná moc udělena před zahájením řízení je absolutně neplatná, namítá žalobce, že plná moc nebyla udělena pro zastupování v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť na plné moci je výslovně uvedeno, že je udělena pro zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku, nikoliv správního deliktu.

I kdyby udělená plná moc byla platná pro samotné řízení o správním deliktu, správní orgán pochybil, když žalobci nedoručil sdělení obvinění. Správní orgán prvního stupně vyhotovil příkaz, který doručil do datové schránky FLEET Control, s.r.o. jako údajnému zmocněnci žalobce. Oznámení o zahájení správního řízení správní orgán prvního stupně nezaslal žalobci. Správní orgán prvního stupně následně pokračoval v řízení o správním deliktu, které završil rozhodnutím o správním deliktu, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu a rovněž uložena sankce formou pokuty.

Žalobce zastává názor, že tento postup správního orgánu prvního stupně se neslučuje s článkem 6 odst. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ve znění protokolů 11 a 14, včetně dodatkových protokolů č. 1, 4, 6, 7, 12 a 13.

Povinnost doručovat oznámení o zahájení správního řízení do rukou osoby podezřelé ze správního deliktu vyplývá rovněž z ust. § 46 odst. 1 správního řádu tj.: „Řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením“.

Žalobce navrhuje, aby soud judikoval, že správní orgán prvního stupně má povinnost doručit oznámení o zahájení řízení o deliktu, respektive má povinnost pokusit se o doručení oznámení o zahájení o deliktu podezřelému z deliktu i za situace, že má zmocněnce.

Dále žalobce namítl, že plná moc nebyla udělena pro zastupování v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť na plné moci je výslovně uvedeno, že je udělena pro zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku, nikoliv správního deliktu.

Povinnost doručovat oznámení o zahájení řízení není samoúčelná. Doručením do vlastních rukou se realizuje právo obviněného ze správního deliktu se vůbec dozvědět, že je správním orgánem prvního stupně stíhán jako obviněný. Nelze ponechávat v dispozici zmocněnce, zda obviněného ze správního deliktu vůbec uvědomí o tom, že bylo vůči němu zahájeno řízení. Součástí oznámení o zahájení řízení je standardizované poučení obviněného o jeho procesních právech. Nedodání takového poučení přímo obviněnému by znamenalo vážné porušení práva na obhajobu a porušení ústavně zaručeného práva na právní pomoc v řízení před orgány veřejné správy a to od počátku řízení ve smyslu čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření doručeném zdejšímu soudu dne 8. 12. 2014 uvedl, že veškerá podání doručoval žalovaný i správní orgán prvního stupně zmocněnci žalobce podle § 34 odst. 2 správního řádu, tedy společnosti FLEET Control, s.r.o. Plnou moc pro společnost FLEET Control, s.r.o., považoval žalovaný za dostatečnou a argumentaci odkazem na omezení plné moci na řízení o přestupku označil žalovaný za účelovou. Podle žalovaného je dostatečné označení číslem jednacím, když žádné řízení o přestupku se žalobcem vedeno nebylo. Žalovaný proto navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť řízení před správními orgány je stíženou těžkou procesní vadou. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 76 odst. 1 s.ř.s.

Na tomto místě je třeba uvést, že žalobce se na zdejší soud obrátil se dvěma v podstatě totožnými žalobami, kterými napadal správnost postupu správních orgánů ve dvou různých řízeních o dvou samostatných správních deliktech. Podstata obou žalob byla zcela shodná a spočívala v namítaných procesních pochybeních správních orgánů, které nejednaly v řízení o správním deliktu se žalobcem, ale s osobou, která nebyla řádně zmocněna k zastupování žalobce v daném řízení. Ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 31A 48/2014 se k otázce platnosti plné moci figurující v předmětném správním řízení vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 9/2015-27, a s ohledem na naprostou skutkovou shodu obou věcí v přezkoumávané otázce, považuje zdejší soud za nutné vztáhnout závěry uvedeného rozsudku i na nyní projednávanou věc.

Stejně jako v případě věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 31A 48/2014 jsou i nyní závěry Nejvyššího správního soudu vtělené do rozsudku ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 9/2015-27, podstatné pro věcné posouzení žaloby. Zdejší soud je proto přejal i do tohoto rozsudku. Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí uvedl, že klíčovou otázkou je „zda společnost FLEET byla stěžovatelovým zmocněncem v řízení o správním deliktu. Dle Nejvyššího správního soudu nebyla.

[20] Účastník správního řízení si může v řízení zvolit zmocněnce, a to dle § 33 odst. 1 správního řádu. Toto zmocnění se prokazuje písemnou plnou mocí. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, zmocnění může být uděleno v různém rozsahu – k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení. Dále může být zmocnění uděleno i pro celé řízení, nebo, za předpokladu úředního ověření podpisu na plné moci, pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určité době nebo bez omezení v budoucnu.

[21] Při posuzování rozsahu zmocnění je vždy na místě položit si otázku, jakým úmyslem byli zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci (usnesení rozšířeného

senátu NSS ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007 - 158). Na úmysl smluvních stran je možné usuzovat z okolností o tomto úmyslu vypovídajících. Jednou z hlavních okolností v případě dohody o plné moci je text plné moci, listiny osvědčující její uzavření.

[22] V projednávaném případě stěžovatel dne 25. 9. 2013 vystavil plnou moc společnosti FLEET. V této plné moci uvedl, že „zmocňuje dle § 33 odst. 2 písm. b), ve smyslu § 34 [správního řádu společnost FLEET] k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku vedeném pod spisovou značkou MMJ/OD/15238/2013-3.“ Dále text stanovil, že „plná moc je udělena pro veškeré úkony, žádosti, návrhy, podání, nahlížení do spisu, odvolání, vzdání se práva na odvolání, doručování písemností a to pro celé řízení ve všech stupních tohoto řízení, tj. včetně řízení u odvolacího orgánu a všech stupňů správního soudu.“

[23] Význam textu plné moci není úplně zřejmý a je tedy nutné jej interpretovat. Zkraje je nutné odmítnout výklad zastávaný stěžovatelem, že tato plná moc byla vystavena pouze pro účely podání vysvětlení u správního orgánu. V plné moci se výslovně hovoří o správním řízení a specifikují se v něm všechny úkony, které je možné v tomto řízení provádět. Škála těchto úkonů vypovídá o tom, že úmysl stran nebyl udělit plnou moc pouze pro podání vysvětlení. Plnou moc je naopak nutno interpretovat tak, že zmocňovala společnost FLEET i pro zastupování v případném následném správním řízení, pokud by bylo zahájeno. Nutné je též odmítnout i argument stěžovatele spočívající v tom, že plnou moc nelze udělit před zahájením správního řízení.

[24] Stěžovatel má však pravdu v tom, že z textu právní moci je zřejmé, že se zastoupení týká pouze správního řízení ve věci předmětného přestupku. Jak vyplývá z názvu tohoto řízení i ze systematiky zákona o silničním provozu, řízení o přestupku je rozdílným řízením od řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Dle § 125f odst. 4 silničního zákona se řízení o správním deliktu provozovatele vozidla zahájí pouze tehdy, jestliže správní orgán nezačal řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo jestliže řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

[25] Předmětem řízení o správním deliktu tak již není přestupek, ale objektivní odpovědnost za skutek, který pouze vykazuje znaky přestupku [srov. § 125f odst. 2) písm. b)]. V řízení o správním deliktu není již žádného podezření ze spáchání přestupku.

[26] Opačný závěr krajského soudu neobstojí. Stěžovatel totiž legitimně mohl chtít být z jakéhokoliv důvodu zastoupen společností FLEET pouze v řízení o přestupku. Při interpretaci plné moci zastávané krajským soudem však vyvstává otázka, jak jinak měl zmocnění stěžovatel v plné moci vymezit, pokud chtěl plnou moc udělit pouze k řízení o přestupku, nikoliv však již k řízení o správním deliktu? Vymezení slovy „ve věci podezření ze spáchání přestupku“ s následným uvedením konkrétní spisové značky se jeví pro tento účel jako vymezení dostatečné.

[27] Ke stejnému závěru vede i specifikace spisové značky v plné moci. V době jejího vystavení totiž šlo předpokládat, že případné správní řízení o přestupku bude vedeno pod stejnou spisovou značkou jako přípravné úkony k tomuto řízení. Z uvedení konkrétní spisové

značky v textu plné moci lze tak odvozovat odlišení od jiných správních řízení než řízení o přestupku, neboť lze předpokládat, že ta by byla vedena pod odlišnými spisovými značkami. Na uvedeném nic nemění ani to, že správní orgány následně vedly řízení o přestupku a řízení o správním deliktu pod stejnou spisovou značkou. Tento fakt nedělá z obou řízení jedno správní řízení. Při opačném názoru by jinak mohl žalovaný vést pod stejnou spisovou značkou další nesouvisející správní řízení, a pro všechny tyto považovat účastníka zastoupeného stejným zmocněncem, který však byl zplnomocněn pouze k prvnímu ze správních řízení.

[28] Na první pohled by přicházela v úvahu alternativní interpretace textu plné moci spočívající v tom, že se jedná o zastoupení stěžovatele ve všech správních řízeních s předmětem spočívajícím v předmětném skutku – konkrétním nesprávném parkování. Touto interpretací by plná moc zahrnovala jak řízení o přestupku, tak řízení o jiném správním deliktu, neb obě tato řízení z předmětného skutku vyvěrají. Tato interpretace však odporuje jak textu plné moci, který hovoří přímo o správním řízení ve věci přestupku a o „správním řízení“ v jednotném čísle, tak i požadavkům zákona. Takovéto zmocnění by totiž bylo zmocnění pro neurčitý počet řízení (jakákoliv řízení, která může předmětný skutek vygenerovat) s určitým předmětem (vymezeným právě jako řízení týkající se předmětného skutku). Plná moc prokazující takovéto zmocnění již musí být úředně ověřena [srov. § 33 odst. 2) písm. c správního řádu]. Tento požadavek v projednávaném případě naplněn nebyl. Ani tato alternativní interpretace textu plné moci o zplnomocnění společnosti FLEET pro řízení o správním deliktu nesvědčí.

[29] Zrovna tak ani presumpce ohledně rozsahu zastoupení dle § 34 odst. 3 správního řádu k opačnému závěru nevede. Tato norma stanoví, že v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení. Toto ustanovení však není na danou věc aplikovatelné. Jeho užití totiž přichází v úvahu pouze v případech, kdy jsou pochybnosti o rozsahu zastoupení v rámci jednoho správního řízení. Aplikuje se tedy tam, kde je zřejmé, že se zastoupení na dané řízení vztahuje, jsou však pochybnosti o tom, v jakém rozsahu (např. zda se vztahuje na konkrétní úkon, část řízení, nebo celé řízení). Spornou v nyní posuzovaném případě je však otázka, zda vůbec se zastoupení na řízení o deliktu provozovatele vozidla vztahuje. Na tuto otázku dané ustanovení nedopadá. Nelze jím totiž rozšiřovat zastoupení na další, formálně oddělené, správní řízení.

[30] O oprávněnosti společnosti FLEET vystupovat v řízení o správním deliktu jménem stěžovatele nelze usuzovat ani z toho, že jednatel této společnosti v řízení činil procesní úkony (podal odpor a odvolání a následně rozhodnutí odvolacího orgánu převzal). Ze správního spisu totiž neplyne, že by stěžovatel o těchto úkonech společnosti v řízení o správním deliktu věděl. Stěžovatel prokazatelně věděl o podezření ze spáchání přestupku. Následně udělil pro případné budoucí řízení o tomto přestupku plnou moc a odmítl vypovídat. Nato správní orgán rozhodl o odložení této věci. V návaznosti na toto odložení pak vydal příkaz o uložení pokuty stěžovateli, čímž zahájil řízení o správním deliktu provozovatel vozidla. Tento příkaz však doručil již pouze společnosti FLEET a ze správního spisu nevyplývá, že by se kdykoliv přede dnem 15. 7. 2014, kdy do spisu nahlédl zmocněnec Ing. J., stěžovatel o tomto řízení dozvěděl. Je tak docela možné, že stěžovatel o řízení ve věci správního deliktu provozovatel vozidla vůbec nevěděl. Za takovéto situace, kdy není zřejmé, že stěžovatel o řízení o správním deliktu

věděl a kdy se stěžovatel v tomto řízení ani nikým nenechal zastoupit, nelze stěžovateli procesní úkony společnosti FLEET přičítat.

[31] Správní judikatura dovodila, že i za situace formálních nejasností ohledně procesního zmocnění, se za určitých okolností není možné dovolávat neúčinnosti zastoupení ani samotných úkonů zástupce (rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2005, č. j. 5 Afs 155/2004 - 82). Podmínka aplikace těchto závěrů však je, že zastoupený v průběhu správního řízení jednoznačně projevoval vůli, kým chce být zastoupen a zároveň že sám žádný z úkonů zmocněnce nezpochybnil, ač tak učinit mohl. Jak výše uvedeno, v případě stěžovatele ze spisu neplyne ani to, že by v průběhu řízení o správním deliktu provozovatele vozidla projevoval vůli, kým chce být zastoupen, ani to, že by měl jakoukoli možnost nějaký úkon společnosti FLEET zpochybnit. Není totiž jasné, zda o řízení o správním deliktu vůbec věděl.

[32] Lze tedy shrnout, že jelikož stěžovatel v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla nebyl zastoupen, žalovaný měl své rozhodnutí doručit přímo jemu. Doručil-li rozhodnutí společnosti FLEET, nebyl tento úkon účinný.

Ke skutkovým odlišnostem nyní posuzované věci je třeba uvést, že v nyní projednávané věci vystavil plnou moc společnosti FLEET Control, s.r.o., stěžovatel dne 17. 9. 2013. V této plné moci uvedl, že „*zmocňuje dle § 33 odst. 2 písm. b), ve smyslu § 34 [správního řádu společnost FLEET Control, s.r.o.] k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku vedeném pod spisovou značkou MMJ/OD/19402/2013-2 JID: 114693/2013/MMJ.*“ Dále text stanovil, že „*plná moc je udělena pro veškeré úkony, žádosti, návrhy, podání, nahlížení do spisu, odvolání, vzdání se práva na odvolání, doručování písemností a to pro celé řízení ve všech stupních tohoto řízení, tj. včetně řízení u odvolacího orgánu a všech stupňů správního soudu.*“

Další skutkovou odlišností jsou následně pouze data jednotlivých úkonů správních orgánů, včetně vydání příkazu o uložení pokuty stěžovateli, který byl vydán shodně jako ve věci projednávané u zdejšího soudu pod sp. zn. 31A 48/2014 a kterým bylo zahájeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. I v projednávané věci byl tento příkaz doručen pouze společnosti FLEET Control, s.r.o., a ze správního spisu nevyplyvá, že by se kdykoliv přede dnem 15. 7. 2014, kdy do spisu nahlédl zmocněnec Ing. J., stěžovatel o tomto řízení dozvěděl.

Z uvedené (obsáhlé) citace rozsudku Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že při shodném skutkovém stavu, který se lišil pouze datem možného spáchání správního deliktu, datem a specifikací řízení v plné moci a daty jednotlivých procesních úkonů správních orgánů, lze aplikovat citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu i na nyní projednávané žalobními body, neboť na základě úvah Nejvyššího správního soudu lze učinit závěr o tom, zda byl nebo nebyl žalobce v řízení o správním deliktu provozovatele motorového vozidla zastoupen společností FLEET Control, s.r.o. Při zhodnocení uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu se znalostí obsahu správního spisu dospěl zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla **zastoupen nebyl**, žalovaný měl rozhodnutí doručit **přímo žalobci** a doručení rozhodnutí společnosti FLEET Control, s.r.o., **nebylo účinné**.

Z tohoto závěru, zejména z konstatování, že žalobce nebyl v řízení o správním deliktu provozovatele motorového vozidla zastoupen, vyplývají i další důsledky pro řízení před správním orgánem. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že nejenom žalovaný, ale i správní orgán prvního stupně vždy ve věci správního deliktu provozovatele motorového vozidla jednal se společností FLEET Control, s.r.o., této společnosti správní orgán prvního stupně doručil „příkaz“ ze dne 5. 2. 2014 (jako první úkon ve věci správního deliktu provozovatele motorového vozidla), tuto společnost vyrozuměl i o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, téže společnosti doručil i rozhodnutí ve věci samé ze dne 27. 3. 2014 i výzvu k doplnění odvolání ze dne 7. 4. 2014. Doručení všech těchto úkonů bylo stejně neúčinné, jako doručení rozhodnutí žalovaného, a to ze stejného důvodu, tedy proto, že společnost FLEET Control, s.r.o., nebyla zástupcem žalobce v řízení o správním deliktu provozovatele motorového vozidla.

Jelikož žalobci nebyl účinně doručen žádný úkon v řízení, tak samotný fakt, že následně se byl schopen seznámit s rozhodnutím o odvolání (které ale ve smyslu shora uvedeného sám nepodal) nemůže konvalidovat to, že celé řízení před správním orgánem prvního stupně i před žalovaným je stiženo těžkou procesní vadou, neboť v celém řízení nebylo jednáno s účastníkem řízení, ale s osobou, která k tomu nebyla zmocněna. Žalobci tedy byla po celou dobu řízení upřena veškerá jeho procesní práva.

Soud v této věci považuje za nutné konstatovat, že při řešení správního deliktu žalobce pochybil evidentně jak správní orgán prvního stupně, tak i žalovaný, neboť z plné moci ze dne 17. 9. 2013 vyplývalo její omezení na řízení o přestupku a správní orgán prvního stupně, a v návaznosti na něj i žalovaný, nedostatečně zhodnotil důsledky zahájení řízení o správním deliktu žalobce, které bylo plynule navázáno na řízení o přestupku. Přes toto všechno ale je soud naprosto přesvědčen o tom, že celá činnost společnosti FLEET Control, s.r.o., i v řízení o přestupku i v řízení o správním deliktu žalobce měla za cíl pouze a jedině procesní obstrukce směřující k oddálení projednání správního deliktu žalobce. Je naprosto nepochopitelné, že společnost FLEET Control, s.r.o., jakmile se na ní správní orgán obrátil s prvním úkonem v řízení o správním deliktu žalobce, okamžitě neinformovala správní orgán, že není oprávněna z plné moci za žalobce jednat a naopak činila veškeré procesní úkony a navozovala tak dojem, že oprávněna jednat je (ačkoliv jí jako osobě, která poskytuje poradenství a zastoupení v řízení před správními orgány muselo být zřejmé, že nedisponuje plnou mocí pro řízení o správním deliktu). Soud si na tomto místě dovolí s ohledem na praxi společnosti FLEET Control, s.r.o., která je zřejmá i z jiných věcí projednávaných nejenom u zdejšího soudu, vyjádřit výrazné pochybnosti o tom, že by společnost FLEET Control, s.r.o., jednala bez vědomí žalobce. Naopak lze se domnívat, že obdobné jednání společnosti FLEET Control, s.r.o., (které je zcela shodné i ve věci téhož žalobce projednávané u zdejšího soudu pod sp. zn. 31A 48/2014) je součástí komplexní strategie, na kterou navazuje i následný přezkum u správních soudů. Nicméně nic z toho to nezabývá správní orgán odpovědnosti za to, že své řízení neprovedl v souladu se zákonem.

V. Závěr a náklady řízení

Soudu s ohledem na vše výše uvedené nezbylo než zrušit napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť nejednání se žalobcem a doručování procesních úkonů včetně rozhodnutí ve věci samé subjektu, který nedisponoval plnou mocí k zastupování žalobce v řízení před správním orgánem, je bezpochyby podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť žalobce nemohl v řízení uplatňovat žádná svá práva.

Stejně vady soud shledal v případě správního orgánu prvního stupně. Jelikož se nejedná o vady odstranitelné v řízení před žalovaným a jelikož to sám žalobce v žalobě navrhl, zrušil soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a to ze stejných důvodů, tedy pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém budou správní orgány vázány právními názory zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) a budou proto v dalším řízení jednat buď přímo se žalobcem, nebo s jeho zástupcem, jehož zastoupení bude doloženo řádnou plnou mocí. Bude na správních orgánech, aby následně vyhodnotily i všechny skutečnosti zjištěné v rámci řádně vedeného řízení.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proto soud žalobci přiznal právo na náhradu nákladů za právní zastoupení advokátem v řízení před zdejším soudem za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby) dle ustanovení § 11 vyhl. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2013, která proto činí celkem 4.200 Kč. Dále náleží žalobci náhrada nákladů za paušální náhradu výdajů podle ustanovení § 13 vyhl. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby, tj. 600 Kč a částka 3.000 Kč za zaplacené soudní poplatky. Celkem náhrada nákladů řízení představuje včetně daně z přidané hodnoty částku 11.228 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. října 2015

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu